

KADINA YÖNELİK ŞİDDET VE KADIN CİNAYETLERİNİN MEDYADA
YANSIMASI

THE REFLECTION OF VIOLENCE AGAINST WOMEN AND FEMICIDE ON THE MEDIA

Esra YILMAZ*, Besey ÖREN**

*Doktora Öğrencisi Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü, İstanbul/Türkiye
ORCID: 0000-0002-7830-0631

**Dr. Öğr. Üyesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul/Türkiye
ORCID: 0000-0003-4182-7226

Yazışma Adresi:

Esra Yılmaz
E posta: esrayilmaz939@gmail.com

Gönderim Tarihi : 29 Ekim 2020**Kabul Tarihi :** 10 Haziran 2021**ÖZ**

Ataerkil toplumlarda sık görülen ve cinsiyet eşitsizliğine dayanan kadına yönelik şiddetin önlenemediği ya da tekrarlayan şiddet vakalarının engellenemediği durumlarda kadın cinayetleri ortaya çıkabilmektedir. Güncel literatür ve raporlar incelendiğinde kadın cinayetlerinin gün geçtikçe arttığı ve medyada yer bulduğu görülmektedir. Sosyal medya güçlü bir haber kaynağıdır. George Gerbner'in yetiştirme teorisine göre sosyal medyanın etkisi küçük ve dolaylıdır ancak zamanla birikir ve anlamlı hale gelir. Medya kadın cinayetlerini geniş kitlelere kısa zamanda ulaştırabilmektedir. Kadın cinayetlerinin haber yapımında ve sunumunda kullanılan dil, başlık ve görsel kullanımı, insanların duyarsızlaşmasına neden olabilmektedir. Bu duyarsızlaşma sonucu zamanla şiddet içerikli görüntü ve video izleme bireyde haz alma seviyesine dönüşebilmektedir. Dolayısıyla kadın cinayet olgularının artışında sosyal medyanın kullandığı özensiz dil ve magazinsel haber yapımı payının olduğunu düşündürmektedir. Çalışmanın amacı, kadın cinayetlerinin medyada yansımalarını yetiştirme kuramı çerçevesinde literatür taraması yöntemi ile incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Şiddet, Cinayet, Medya

ABSTRACT

Murders of women are occurring in patriarchal societies where violence against women based on gender inequality cannot be prevented or repetitive violence cannot be prevented. When the current literature and reports are examined, it is seen that femicide increases day by day and finds its place in the media. Social media is a powerful news source. According to George Gerbner's upbringing theory, the impact of social media is small and indirect, but it accumulates and becomes meaningful over time. The media can reach large masses of femicides in a short time. The use of language, headlines and visuals used in news making and presentation of femicides can cause desensitization of people. As a result of this desensitization, it has been acquired over time to include content with content content with violent images and video content. This suggests the share of sloppy language used by social media and magazine news production in the increase of female gin cases. The purpose of the study is to examine the reflection of femicides in the media by the literature review method within the framework of the upbringing theory.

Keywords: Female, Violence, Murder, Media

Atf için (How to cite): Yılmaz E, Ören B. Kadına Yönelik Şiddet ve Kadın Cinayetlerinin Medyada Yansımaları. Atatürk Üniversitesi Kadın Araştırmaları Dergisi, 2021; 3(1): 46-53.

GİRİŞ

Şiddet daha çok bedensel, ekonomik ya da idari açıdan güçlü olanın diğerlerine uyguladığı duygusal, fiziksel, ekonomik ve ruhsal bir eylemdir (Akkaş ve Uyanık, 2016). Kadına yönelik şiddet son yıllarda giderek artan önemli bir toplumsal sorundur ve azımsanmayacak oranda cinayet ile sonuçlanabilmektedir. Cinayet olayından önce kadınlar çoğu kez çeşitli şekillerde şiddete maruz kalmaktadır. Zaman içinde sıklığı ve derecesi artan fiziksel şiddet cinayet için zemin oluşturabilmektedir (Messing ve ark., 2021; Harden ve ark., 2019). Şiddet sorununun temelinde, ruhsal sorunlar, öfke kontrolünde yetersizlik, güç gösterisi fikir ayrılıkları gibi pek çok neden yer almaktadır (Akkaş ve Uyanık, 2016).

Şiddetin nedenini açıklayan teorilerden biri olan ekolojik teoride ortak merkezli dört daire bulunmaktadır. En içteki daireyi, bireyin biyolojik yapısı, çocukluk çağında aile içi şiddete tanık olma, ihmal ve istismara maruz kalma gibi bireysel geçmişi oluşturur. İkinci daireyi ailede erkek cinsiyet hakimiyeti, aile ekonomisinin erkek kontrolünde olması ve sözlü çatışma oluşturmaktadır. Üçüncü daire daha çok sosyo-demografik özelliklerle ilgili olup düşük sosyo-ekonomik düzey, işsizlik, yaşanan ortam, toplumsal ilişkilerin devam ettiği yerler ve dahil olunan arkadaş gruplarından oluşmaktadır. En dışta olan dördüncü dairede ise, sosyal ve finansal çevre, saldırganlık ile birlikte kültürel normlar yer almaktadır (Heise, 1998). Aynı zamanda şiddetin saldırganlık içgüdüğü ile de ilişkili olduğu bilinmektedir (Doğan, 2012).

Şiddet ve kadın cinayetleri kadar, bu durumların basında ve sosyal medyada yer alma şekli de toplumsal açıdan

önemlidir. Şiddetin medyada yer alması 1950'li yıllardan sonra başlamış ve insanlar üzerinde en fazla televizyonun etkisinin olduğu belirtilmiştir. George Gerbner tarafından geliştirilen yetiştirme kuramı süreç, mesaj ve yetiştirme çözümlerinden oluşan, toplumsal gerçeklik ile evrenin anlaşılması ve televizyon içeriğini sorgulayan bir teoridir. Kurama göre televizyonun etkisi küçük ve dolaylıdır, ancak zamanla birikir, artar ve anlamlı hale gelir. Günümüzde sosyal medya da yaygın kullanım alanına sahiptir. Yetiştirme kuramına ait önermelerin diğer medya bileşenleri için de geçerli olduğu kabul edilmektedir (Özer, 2017).

Yapılan literatür incelemesinde medyanın kadına yönelik şiddeti ve kadın cinayetlerini işleyişi ve konumlandırması konusunda yapılan araştırmaların yetersiz olduğu görülmüştür. Bu derlemenin amacı, kadın cinayetlerinin kadına yönelik şiddetle ilişkisini ve medyada yansımalarını yetiştirme kuramı çerçevesinde incelemek ve bu konuya dikkat çekmektir.

Kadına Yönelik Şiddet

Kadına yönelik şiddet, “kadınlara, yalnızca kadın oldukları için uygulanan veya kadınları etkileyen cinsiyete dayalı bir ayrımcılık ile kadının insan hakları ihlaline yol açan ve kanunda şiddet olarak tanımlanan her türlü tutum ve davranış” şeklinde tanımlanmaktadır (Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun, 2012).

Şiddet çoğu kez öğrenilmiş korku duygusu ile kadının tutum ve davranışlarını kontrol altında tutma amacına yönelik uygulanmaktadır. Ayrıca cezalandırmak, baskı kurmak ve güç gösterisinde bulunmak amacıyla da bu eylem gerçekleştirilebilmektedir. Kadında derin izler oluşturan tecavüz, cinsel istismar, partner / eş şiddeti, kadın ticareti,

genital mutilasyon, cinsel taciz, zorla evlilik, cinsiyet temelli eylemler ile kadın cinayetleri, namus cinayetleri ve kız çocuk cinayetleri gibi suçlar kadına yönelik şiddet başlığı altında yer almaktadır (True, 2010).

Kadına Yönelik Şiddet Türleri, Görülme Sıklığı ve Nedenleri

Cinsiyet ayrımcılığına bağlı olarak kadınlar fiziksel, cinsel, duygusal ve ekonomik şiddete maruz kalabilmektedir (Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü [KSGM], 2013). Kadınlara kadın oldukları için en çok uygulanan şiddet türleri, fiziksel ve cinsel şiddettir. Türkiye’de kadına yönelik aile içi şiddet araştırmasında kadınların %36’sının fiziksel, %12’sinin cinsel ve %38’inin her iki şiddet biçiminden en az birine maruz kaldığı, çoğunlukla cinsel şiddetle fiziksel şiddetin bir arada yaşandığı bildirilmektedir (KSGM, 2015). Yanık, Hanbaba, Soygür, Ayaltı ve Doğan (2014) kadına yönelik şiddet davranışlarını değerlendirmek için 900 katılımcı ile yaptıkları araştırmada; katılımcılardan %43’ünün en az bir şiddet çeşidine maruz kaldığını, %18,4’ünün fiziksel, %13’ünün duygusal, %2,9’unun cinsel, %30,2’sinin sözlü ve %8,9’unun finansal şiddete maruz kaldığını bildirmişlerdir.

Kadına yönelik şiddet tüm dünyada yaygın olmakla birlikte gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelerde daha sık görülmektedir. Dünyada en yaygın Güneydoğu Asya’da yaşanmakta ve her 3 kadından 1’i fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalmaktadır (World Health Organization [WHO], 2013). Ayrıca dünyada 15 yaş ve üstü kadınlarda şiddete maruz kalma oranları incelendiğinde; Afrika’da %45,6, Güney Doğu Asya’da %40,2 ve Avrupa’da %27,2 olduğu görülmektedir (Oktay, 2015). Ülkemizde

ise şiddet türlerine göre şiddete maruz kalma oranları bölgelere göre incelendiğinde; fiziksel şiddetin en çok İç Anadolu Bölgesinde (%43), cinsel şiddetin en çok Kuzeydoğu Anadolu Bölgesinde (%16) ve duygusal şiddetin ve istismarın en çok Batı Anadolu (%54) Bölgesinde yaşandığı görülmektedir (Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması Özet Raporu, 2014).

Kadın ve erkeğin genç yaşta olması, düşük eğitim düzeyi, yetersiz ekonomik gelir, kadının eşinden ayrı ve erkeğin işsiz olması, erkekte anti sosyal kişilik bozukluğu ve kadında depresyon varlığı, her iki cinsiyetin de yasa dışı ilaç ve aşırı alkol tüketmesi, erkek otonomisinin yüksek, kadın otonomisinin düşük olması gibi durumlar kadına yönelik şiddeti kolaylaştıran risk faktörleridir (WHO, 2012). Ayrıca, aile içinde şiddetli geçimsizlik varlığı ve erkeğin çok eşli olma durumu da şiddet olaylarını artıran nedenlerdendir (Erden ve Akdur, 2018).

Şiddetin türünü ayırmaksızın her tür şiddetin kadınlar üzerinde olumsuz pek çok etkisi görülmektedir. Şiddete bağlı fiziksel yaralanmalar, mental ve davranışsal sorunlar, cinsel sorunlar ve kronik hastalıklar oluşabilmekte veya var olan hastalıkların şiddeti artabilmektedir. Kadına yönelik şiddet önlenmediğinde boyutu giderek artmakta, duygusal şiddetten, yaralamaya kadar ilerleyebilmekte, hatta cinayete sonlanabilmektedir (Van Wormer, Van Wormer ve Roberts, 2009). Bu nedenle kadına yönelik şiddet tespit edilir edilmez önlemler alınmalı ve tekrarlanması engellenmelidir.

Kadın Cinayetleri

Kadın cinayeti, kadının sadece cinsiyeti yani toplumun kadın için belirlediği roller nedeniyle öldürülmesidir

(Dağcı ve Ören, 2019). Kadın cinayetleri en çok kadının eşi, partneri ya da eski eşi tarafından gerçekleştirilmektedir. Cinayet işleyen erkekler cinayet nedeni olarak en çok kadının boşanma ve ayrılma (%28) isteğini ileri sürmektedir (Güneş ve Yıldırım, 2019). Pek çok kadın cinayetten önce aşağılanmaya, duygusal şiddete, sindirilmeye, cinsel şiddete, fiziksel şiddete ya da erişilebilir temel kaynaklardan mahrum edilmeye maruz kalmaktadır (WHO, 2012). Erden ve Akdur (2018)'un araştırmasında cinayeti işleyen kişinin en çok kadının partneri (%65), cinayet nedeninin tartışma (%37,3) ve cinayette kullanılan araç olarak ilk sırada ateşli silah (%51,9) olduğunu belirlemiştir. Toprak ve Ersoy (2017) çalışmasında kadın cinayetlerinin en çok kadının mevcut ya da eski eşi tarafından işlendiğini, öldürme gerekçesi olarak kıskançlık, sadakatsizlik, namus ve ayrılığın ileri sürüldüğünü, failerin 21-40 ve maktullerin 21-50 yaşları arasında olduğunu bildirmişlerdir. Kadın cinayetlerinde fail ve maktullerin genellikle düşük eğitim seviyesi, yetersiz sosyo-ekonomik düzey, işsiz ya da vasıfsız işte çalışan bireyler olduğu görülmektedir (Echeburúa, Fernández-Montalvo, de Corral, P. ve López-Goñi, 2009).

Kadınların yaşam kalitesi ile ülkelerin gelişmişlik düzeyi arasında yakın ilişki bulunmaktadır. Kadın, Barış ve Güvenlik Endeksi (2019)'ne göre kadınların yaşam kalitesinin en yüksek olduğu ülke Norveç olarak belirlenmiştir. Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi (UNODC, 2019) Küresel Cinayet Raporu kadın cinayetlerinin en çok Asya ve Afrika ülkelerinde, en az ise Avrupa ülkelerinde yaşandığını rapor etmiştir.

Güncel literatür ve raporlar incelendiğinde kadın cinayetlerinin gün

geçtikçe arttığı ve medyada yer bulduğu görülmektedir. Medyanın bu konuyu gündeme getirmesi, sorunun tespiti, görünür hale gelmesi açısından ve geniş kitlelere ulaştırması bakımından önemlidir, Ancak sunum, başlık ve görsel ile ifadenin magazinsel ve sansasyonel haber olarak sunulmasının şiddet ve cinayet olgularının artışında payının olduğunu düşündürmektedir. Bir araştırmada televizyon haberlerinde kadına yönelik partner şiddeti haberlerinin yayınlanmasının bu nedenden dolayı ölüm olasılığını %32-42 oranında arttırdığı bildirilmiştir (Vives-Cases ve ark., 2009).

Kadın Cinayetinin Medyada Yansıması

Medya, cep telefonu ve internetin yaygınlaşması ile birlikte günümüzde en çok kullanılan iletişim ve haberleşme aracı haline dönmüştür. Bu gelişmenin sonucu olarak geleneksel medya adı altındaki televizyon ve gazeteler, zamanla yerini yeni medyaya bırakmıştır. Yeni medya bireylerle doğrudan etkileşime geçmekte ve herkese farklı mesajlar göndererek kitlesizleşmeye neden olmaktadır. Ayrıca zaman sınırı ortadan kalkarak, bireyler ihtiyaç duyduklarında birbirlerine ileti göndermekte ve alıcı bu iletiyi istediği zaman cevaplayabilmektedir. Bu medya türü lisans zorunluluğu ve uzmanlaşma gerektirmediği için çok daha geniş kitlelere hızlı bir şekilde ulaşabilmektedir (Yurdigül ve Zinderen, 2012).

Teknolojideki gelişmelerle birlikte günlük hayatta herkesin her an rahatlıkla ulaşabileceği sosyal medyada da şiddet yer almaktadır. Erişimin kolay, geniş sınırlar içinde ve hızlı olması şiddet algısını değiştirmektedir. Kadına yönelik şiddet oldukça yıpratıcı, travmatik ve yıkımla sonuçlanabilmekte iken, sanal ortam aracılığıyla sosyal medyaya taşınarak

donuk ve soğuk bir gösteriye dönüşmektedir (Baudrillard, 2014). Dolayısıyla şiddet olgusunun anlamı değişmekte, ifadenin içi boşalmakta ve gerçekte olan ilişkisi azalmaktadır. Şiddet görüntülerinin sosyal medyada hızla tüketilmesi ile şiddete karşı verilen toplumsal tepkiler ve empati yetisi kaybolmakta, şiddete karşı duyarsızlaşmaktadır (Yumruksuz, 2017). Hatta zamanla şiddet içerikli görüntü ve video izleme birey için haz almaya dahi neden olabilmektedir (Krahé ve ark., 2011). Yumruksuz'un (2017) şiddeti sosyal medyada paylaşmanın birey üzerindeki etkisini belirlemek için yaptığı araştırmada; katılımcıların %60,4'ü şiddet içerikli paylaşımlar yaptığında psikolojik açıdan rahatladığını ifade ettiği bulunmuştur. Katılımcıların tamamı sanal ortamda izlenen şiddet içerikli görsellerden gerçek yaşama göre daha az etkilendiklerini belirtmiştir.

Basında haber olarak kadına uygulanan şiddet türleri arasında en çok kadın cinayetleri yer almaktadır. Kadına uygulanan diğer şiddet türleri alışlageldik olduğu ve toplumsal olarak önemsenmediği için daha az gündeme getirilmektedir (Binark ve Gencel, 2007). Köse (2010) çalışmasında, haberde yer alan kadınların daha çok cinayet, tecavüz, ihmal, istismar gibi durumların mağduru ve maktulü konumunda olduğunu saptamıştır. Benzer şekilde Akmeşe ve Deniz (2015) kadınların haberlerde konumlandırılış şeklinin en fazla (%45) mağdur ve maktul olduğunu belirlemiştir.

Basın ülkelerin yasama, yürütme ve yargıdan sonraki dördüncü büyük gücüdür. Ülkeleri hem ulusal hem de uluslararası platformda temsil eden bu güç, haber yapımında objektif ve tarafsız bir şekilde toplumsal olayları yansıtmalıdır. Ancak

günümüz medyasının haberlerde kadınları konumlandırma şekli, haber yapımında ya da sunumunda başlık seçimi (Güneş ve Yıldırım, 2019), eril ve özensiz bir dil kullanımı (Can ve Koz, 2018), eşitsizliğin yeniden gündeme getirilmesi, olayın etkisinin hafifletilmesi ve haberin güncel merkezden uzaklaştırılması gibi pek çok durum kadınların medyadaki temsil sorununu oluşturmaktadır (Arslan, 2017). Kadın cinayetleri ile ilgili gazete haberlerinin incelendiği bir araştırmada, habercilerin yaptıkları haberlerde, kadın cinayetlerinin aile içi şiddet başlığı altında verildiği (%25), kurbanın suçlandığı, failin tamamen sorumlu tutulmadığı ya da suça neden göstererek ifadeyi yumuşatma eğiliminin olduğu belirlenmiştir (Gillespie ve ark., 2013). Ayrıca haberlerde görsel öğeler en ince ayrıntıları ile verilerek pekiştiriciliği ve akılda kalıcılığı arttırılmaktadır. Medyada en fazla etik ihlallerin yapıldığı alan da haberlerde görsel sunumu ile ilgili olan bölümdür (Güneş ve Yıldırım, 2019).

Günümüzde kadına yönelik şiddet ve cinayet haberlerine gazeteler üçüncü sayfada yer vermekte iken, şiddetin büyüklüğüne bağlı olarak haberi birinci sayfaya taşıyabilmektedir (Altun, Bek ve Altun, 2011). Medya kadına yönelik şiddeti normalleştirerek, mağduru suçlayıcı haber yaparak, kadını metalaştırarak, sunulan haberlerde faili korumak adına kadının maruz kaldığı şiddet geçmişine yer vererek şiddeti kabul edilebilir bir durum olarak sunabilmektedir (Güneş ve Yıldırım, 2019). Hong Kong'ta kadın cinayetleri ile ilgili haberlerin analiz edildiği araştırmada mağdurun eylemleri ile failin nedenleri ilişkilendirilmiş, toplam haberlerin %87'sinde nedenin tartışıldığı sonucuna ulaşılmıştır (Hernández, 2018).

Oysa şiddetin ve cinayetin haklı hiçbir nedenin olmadığı haberlerde vurgulanmalıdır.

Sosyal medyanın toplumda kadınların kabul görmesi ve algılanması açısından biçimlendirici bir rolü vardır. Kadınların medyada yer alma şekli şiddetin ve cinayetin mağduru; savaş, afetler ve aile içi sorunlarda acının ifadesi şeklindedir. Bu açıdan medya sosyal değer ve normları belirli bir çerçevede şekillendirebilmekte, yeniden tanımlayabilmekte ve birden fazla anlamlar yükleyebilmektedir (Arslan, 2017).

Medya ve Kadın Toplumsal Cinsiyet Eşitlikçi Haber Kılavuzuna göre medya kadına yönelik şiddet ve cinayet haberlerini yaparken ve topluma sunarken; kalıplaşmış sözlerden, yakıştırmalardan, kişisel görüş ve ön yargılardan uzak durmalı, ayrıntıların yer aldığı görsel öğeler ile birlikte magazinsel sunumdan kaçınmalı haber başlığını itinayla seçmelidir (Türkiye Gazeteciler Cemiyeti [TGC], 2016).

SONUÇ

Kadına yönelik şiddet daha çok gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkelerde yaşanan evrensel bir sorundur. Altta yatan temel neden toplumsal cinsiyet eşitsizliğidir. Kadın ve erkeğin genç yaşta olması, düşük eğitim ve gelir düzeyi, psikolojik problemlerinin varlığı, zararlı alışkanlıkların olması kadına yönelik şiddetin oluşmasında risk faktörüdür. Kadınlar cinsiyeti nedeniyle en çok cinsel ve fiziksel şiddete maruz kalmaktadır. Şiddetin önlenemediği ya da tekrarlayan şiddet eylemlerinin engellenemediği

durumlarda kadın cinayetlerinin ortaya çıkma olasılığı artmaktadır. Kadınlar en çok eşi, yakın partneri ve eski eşi tarafından öldürülmektedir. Kadınların boşanma ve ayrılma isteği, kıskançlık, sadakatsizlik ve namus kavramı kadın cinayetleri için erkekler tarafından gerekçe gösterilmektedir.

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayet haberlerinin oluşturulması ve sunumunda medya, kritik bir rol oynamaktadır. Araştırmalar kadınların haberlerde en çok mağdur ve maktul şeklinde yer aldığını göstermektedir. Haberlerde kadınların konumlandırılma biçimi, haberin yapımında ve sunumunda başlığın seçimi, özensiz dil kullanımı, mağduru ya da maktulü suçlama, görsel öğelerin detaylı şekilde verilmesi, olayın etkisini hafifletmek amacıyla nedene odaklanma gibi durumlar kadının toplumda doğru konumlandırılması ile ilgili sorunları oluşturmaktadır. Medya haberlerin yapımında kullandığı dil ve görsel öğeler ile birlikte habere atılan başlık konusunda da etik ilkelere bağlı kalmalıdır. Patronundan muhabirine tüm medya üretici ve sunucuları kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerini içeren haberlerde magazinsel sunumdan uzak, topluma karşı sorumluluklarının farkında olmalı ve bu bilinçle hareket etmelidir. Kadına yönelik şiddet ve cinayetlerin azaltılması ve toplumun bu konuda duyarlı hale getirilmesi için, kadın cinayetleri ve medyadaki işlenişini ile ilgili daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

KAYNAKLAR

Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun. Kanun No. 6284, Kabul Tarihi: 8.3.2012.

Akkaş, İ., & Uyanık, Z. (2016). Kadına yönelik şiddet. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 6(1), 32-42.

- Akmeşe, Z., & Deniz, K. (2015).** Kadına yönelik cinsiyetçi söylemin internet haber portallarında yer alma biçimleri. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(1), 311-326.
- Altun, A., Bek, M.G., & Altun, E.E. (2011).** Aile içi şiddet haberlerinin üretim süreci ve medya profesyonelleri. *Nuran Yıldız*, 9.
- Arslan, M. (2017).** İktidar ve medyatik şiddet: Özgecan Aslan ve Şefika Etik cinayetleri analizi. *Marmara İletişim Dergisi*, (27), 135-160.
- Baudrillard, J. (2014).** Simulakrlar ve Simülasyon. (Çev. O. Adanır). Ankara: Doğu-Batı Yayınları.
- Binark, M., & Bek, M.G. (2007).** Eleştirel Medya Okuryazarlığı, Kuramsal Yaklaşımlar ve Uygulamalar. İstanbul: Kalkedon.
- Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi (UNODC) Küresel Cinayet Raporu. (2019).** <https://teyit.org/bm-verilerindeki-cinayet-oranlarina-bakilarak-kadina-siddet-abartiliyor-denebilir-mi/> (Son Erişim: 20.07.2020)
- Can, S., & Koz, K.A. (2018).** Medya ve Kadın. https://www.researchgate.net/publication/328737634_MEDYA_VE_KADIN (Son Erişim: 20.07.2020)
- Dağcı, S., & Ören, B. (2019).** Cinsiyet eşitsizliği, kadına yönelik şiddet ve sağlık çalışanlarının yaklaşımı. *Zeynep Kamil Tıp Bülteni*, 50(4).
- Doğan, İ. (2012).** *Sosyoloji Kavramlar ve Sorunlar*. Ankara: Pegem Akademi.
- Echeburúa, E., Fernández-Montalvo, J., de Corral, P., & López-Goñi, J.J. (2009).** Assessing risk markers in intimate partner femicide and severe violence: A new assessment instrument. *Journal of Interpersonal Violence*, 24(6), 925-939.
- Erden, G., & Akdur, S. (2018).** Türkiye’de kadına yönelik aile içi şiddet ve kadın cinayetleri. *Klinik Psikoloji Dergisi*, 2-3.
- Gillespie, L.K., Richards, T.N., Givens, E.M., & Smith, M.D. 2013.** Framing deadly domestic violence: why the media's spin matters in newspaper coverage of femicide. *Violence Against Women*. Feb;19(2):222-45. doi: 10.1177/1077801213476457.
- Güneş, G., & Yıldırım, B. (2019).** Cinsiyet temelli bir savaş: kadın cinayetlerinin medyada temsili üzerine bir değerlendirme. *Journal of Society & Social Work*, 30(3).
- Harden, J., Du, J., Spencer, C.M., & Stith, S.M. (2019).** Examining Attempted and Completed Intimate Partner Homicide: A Qualitative Synthesis. *Violence Vict*. Dec 1;34(6):869-888. doi: 10.1891/0886-6708.VV-D-18-00128.
- Heise, L.L. (1998).** Violence against women: An integrated, ecological framework. *Violence against women*, 4(3), 262-290.
- Hernández, M. (2018).** "Killed Out of Love": A Frame Analysis of Domestic Violence Coverage in Hong Kong. *Violence Against Women*. Oct;24(12):1454-1473. doi: 10.1177/1077801217738581.
- Kadın, Barış ve Güvenlik Endeksi. (2019).** <https://www.birgun.net/haber/kadin-baris-ve-guvenlik-endeksi-aciklandi-turkiye-114-sirada-273955> (Son Erişim: 20.07.2020)
- Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü (2013).** *Kadına yönelik şiddetle mücadele el kitabı*. Ankara: Başbakanlık Kadı-nın Statüsü Genel Müdürlüğü Yayınları.
- Köse, A. Türk Basınında Kadın: 2010 Türkiye’inde Sosyal Haklar Açısından Kadın Temsili. 3. Sosyal Haklar Uluslararası Sempozyumu; 19-21 Ekim 2011; Kocaeli.**
- Krahé, B., Möller, I., Huesmann, L.R., Kirwil, L., Felber, J., & Berger, A. (2011).** Desensitization to media violence: Links with habitual media violence exposure, aggressive cognitions, and aggressive behavior. *Journal of personality and social psychology*, 100(4), 630-646. doi:10.1037/a0021711.
- Messing, J.T., AbiNader, M.A., Pizarro, J.M., Campbell, J.C., Brown, M.L., & Pelletier, K.R. (2021).** The Arizona Intimate Partner Homicide (AzIPH) Study: a Step toward Updating and Expanding Risk Factors for Intimate Partner Homicide. *J Fam Violence*. Feb 25:1-10. doi: 10.1007/s10896-021-00254-9.
- Oktay, E.Y. (2015).** Türkiye'nin ve Dünyanın ortak sorunu: kadına şiddet. *Journal of Academic Studies*, 16(64); 57-118.
- Özer, Ö. (2017).** Medyada şiddet kullanımı: şiddet ekonomisi, medyanın ideolojik şiddeti ve yetiştirme kuramı açısından bir değerlendirme.
- T.C. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü. Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması.** Ankara: Hacettepe Nüfus Etütleri Enstitüsü (2015). s:31. <http://www.hips.hacettepe.edu.tr/KKSA-TRAnaRaporKitap26Mart.pdf> (Son Erişim: 20.07.2020)
- Toprak, S., & Ersoy, G. (2017).** Femicide in Turkey between 2000 and 2010. *PloS one*, 12(8), e0182409.
- True, J. (2010).** The political economy of violence against women: A feminist international relations perspective. *Australian Feminist Law Journal*, 32(1), 39-59.
- Türkiye Gazeteciler Cemiyeti. (2016).** Kadın ve Medya: Toplumsal Cinsiyet Eşitlikçi Haber Kılavuzu. https://tgc.org.tr/images/kadin_ve_medya_kilavuz.pdf (Son Erişim: 24.07.2020)
- Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması Özet Raporu. (2014).**

http://www.hips.hacettepe.edu.tr/TKAA2014_Ozet_Rapor.pdf (Son Erişim: 25.07.2020)

Van Wormer, K., Van Wormer, K.S., & Roberts, A.R. (2009). Death by domestic violence: Preventing the murders and murder-suicides. ABC-CLIO.

Vives-Cases, C., Torrubiano-Domínguez, J., & Alvarez-Dardet, C. 2009. The effect of television news items on intimate partner violence murders. *Eur J Public Health*. Dec;19(6):592-6. doi: 10.1093/eurpub/ckp086.

World Health Organization. (2012). Understanding and addressing violence against women: femicide.

https://www.who.int/reproductivehealth/topics/violence/vaw_series/en/ (Last accessed: 24.07.2020)

World Health Organization. (2013). Sexual and other forms of gender-based violence in crises. <https://www.who.int/hac/techguidance/pht/SGBV/en/> (Last accessed: 24.07.2020)

Yanık, A., Hanbaba, Z., Soygür, S., Ayaltı, B., & Doğan, M. (2014). Kadına yönelik şiddet davranışlarının değerlendirilmesi: Türkiye'den kanıt. *Ejovoc (Electronic Journal of Vocational Colleges)*, 4(4), 104-111.

Yumrukuz, Ö. (2017). Şiddete karşı duyarsızlaşma ve sosyal medya ilişkisi üzerine bir inceleme. *Marmara İletişim Dergisi*, 28, 89-106.

Yurdigül, Y., & Zinderen, İ.E. (2012). Yeni medyada haber dili (Ayşe Paşalı olayı üzerinden geleneksel medya ve internet haberciliği karşılaştırması).